

KLAGANDE

Skatteverket

MOTPARTER

1. AA
2. BB

Ombud: Advokat Anders Aspegren
Advokatfirman Fylgia KB
Box 55555
102 04 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 6 juli 2012
i mål nr 25688-11 och 25736-11, se bilaga A

SAKEN

Företrädaransvar
Ersättning för kostnader

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten avslår Skatteverkets överklagande.

Kammarrätten beviljar AA och BB ersättning för kostnader med 44 875 kr i vardera målet.

YRKANDEN M.M.

Skatteverket yrkar att kammarrätten, med delvis ändring av förvaltningsrättens dom, bifaller Skatteverkets ansökan om företrädaransvar för den del av åberopad fordran som omfattas av skuldnedskrivning genom offentligt ackord ("den bortskrivna skulden") och anger, som det slutligen bestämt sin talan, yrkat belopp till totalt 609 493 kr. Skatteverket yrkar även att beviljad ersättning för kostnader i förvaltningsrätten undanröjs.

AA och **BB** bestrider bifall till överklagandet och yrkar ersättning för kostnader i målen i kammarrätten med totalt 89 750 kr.

Skatteverket bestrider bifall till yrkandet om ersättning för kostnader i kammarrätten och anför att om rätten finner att ersättning ska utgå tillstyrks skäligt belopp med 10 000 kr i vardera målet.

Skatteverket anför bl.a. följande till grund för sin talan.

Betydelsen av det offentliga ackordet

Det vitsordas att de skatteskulder som X AB (bolaget) skulle betala enligt det offentliga ackordet ("ackordsskulden") numera är betalda i sin helhet. Detta innebär dock inte att företrädaransvar skulle vara uteslutet på den bortskrivna skulden. Företrädaransvaret är i grunden accessoriskt till huvudfordringen. Det finns emellertid situationer då en borgenär kan kräva den medansvariga på betalning även sedan fordringen inte längre kan göras gällande mot den huvudansvariga. Ett sådant undantag är då den huvudansvarige hamnat på obestånd. Då gäller att en skuldnedskrivning genom offentligt ackord eller skuldsanering inte inverkar på det betalningsansvar som åvilar en borgensman eller annan som förutom gäldenären svarar för skulden (12 kap. 22 § konkurslagen (1987:672), KL, 3 kap. 9 § lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion, FrekL, och

23 § andra stycket skuldsaneringslagen (2006:548), SkSanL). Huvudprincipen inom det insolvensrättsliga området är således att en medgäldenär inte kommer i åtnjutande av den ned- eller avskrivning av skulderna som gäller för huvudgäldenären. I Insolvensutredningen, SOU 2010:2 s. 455, anges att det får hållas för sannolikt att denna princip gäller även för medansvar i form av ställföreträdaransvar enligt skattebetalningslagen. Skatteverket har i ställningstagande den 3 november 2004 (dnr 130 638476-04/111) bedömt att varken nuvarande eller tidigare ordalydelser av nämnda bestämmelser talar för att medansvaret måste grunda sig på ett eget åtagande. Såvitt gäller annat medansvar än borgensansvar har emellertid Högsta domstolen (HD) i NJA 1989 s. 92 ansett att handelsbolagsmäns solidariska ansvar enligt lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag (HBL) inte omfattas av bestämmelsen. HD har dock inte motiverat detta med att medansvaret måste vara avtalsmässigt grundat. Handelsbolagsmännens ansvar är både primärt och solidariskt. I fråga om företrädaransvar föreligger en helt annan situation. Ett sådant medansvar fastställs sekundärt och utifrån egna särskilda rekvisit. Vidare finns det möjlighet att helt eller delvis befria från medansvar, en möjlighet som inte finns för ansvar enligt HBL på grund av den ansvarsidentitet som föreligger mellan bolag och bolagsman (jfr NJA 1989 s. 519). Att företrädaransvaret i princip är accessoriskt till huvudfordringens storlek kan inte i sig föranleda att bestämmelsen i 3 kap. 9 § FrekL inte är tillämplig. Samma sak gäller i fråga om borgensåtagande. Den omständigheten att gäldenären på grund av obestånd är oförmögen att göra rätt för sig ska inte inverka på borgensmannens ansvar.

Bedömningen av företrädaransvaret

AA och BB har såsom företrädare och aktieägare i bolaget inte vidtagit verksamma åtgärder till en samlad avveckling av skulderna med hänsyn till samtliga borgenärers intresse senast på åberopade skatters och avgifters förfallodagar. De måste som företrädare för bolaget insett eller bort inse att bolaget inte senast på dessa förfallodagar skulle

kunna betala. De har trots detta valt att driva bolaget vidare. Efter förfallodagen i augusti 2011 kan de inte längre ha svävat i ovisshet om att fortsatt drift skulle innebära att bolaget inte kunde betala skatter och avgifter vartefter de förföll till betalning. Detta innebär att det subjektiva rekvisit som krävs för att utdöma företrädaransvar är uppfyllt. Det är motparterna som ska visa särskilda skäl för befrielse (prop. 2002/03:128 s. 26 f.). De har inte visat att omständigheter som i praxis anses vara särskilda skäl för befrielse föreligger.

Ersättning för kostnader

Angående beviljad ersättning i förvaltningsrätten kan ifrågasättas om sådan ska utgå överhuvudtaget. Målen rör ingen svår skatterättslig fråga och är från rättsliga och utredningsmässiga utgångspunkter inte anmärkningsvärda.

AA och **BB** åberopar bl.a. utdrag ur Lindskog, Kapitalbrist i aktiebolag samt Förvaltningsrätten i Stockholms dom i mål nr 21646-11 samt anför bl.a. följande till stöd för sin talan.

Betydelsen av det offentliga ackordet

Det numera yrkade beloppet om 609 493 kr godtas som den genom det offentliga ackordet bortskrivna skulden. Skatteverkets inställning har tidigare varit att ett offentligt ackord får verkan i förhållande till företrädaransvaret när bolaget fullgjort betalning av ackordsskulden. Den inställningen framgår bl.a. av förvaltningsrättens dom. Bolaget har numera betalat ackordsskulden. Detta innebär att inte ens med stöd av Skatteverkets inställning kan personligt ansvar numera föreligga för den bortskrivna skulden. Enligt bestämmelserna om företrädaransvar i skattebetalningslagen (1997:483), SBL, och skatteförfarandelagen (2011:1244), SFL, är företrädaransvaret accessoriskt, d.v.s. företräderen är ansvarig ”tillsammans med” bolaget. Om ansvaret för bolaget faller bort så faller också ansvaret för företräderen bort. Särskild hänsyn måste

tas till legalitetsprincipen som innebär att medborgarna endast får påföras skatt med uttryckligt stöd av lag.

Bedömningen av företrädaransvaret

Om rätten skulle finna att ansvaret för företrädarna inte faller bort trots det offentliga ackordet är nästa steg att pröva den grova oaktsamheten. Av RÅ 2009 ref. 72 framgår att bedömningen ska göras på ett nyanserat sätt och att det inte rör sig om ett strikt ansvar. Bolaget avvaktade med att begära företagsrekonstruktion under sommaren 2011 på grund av att bolaget gjorde en likviditetsbedömning med hjälp av en obeståndskonsult. Det fanns vid den tidpunkten en rad arbeten för vilka bolaget inte skulle få betalt förrän slutbesiktningarna var genomförda. Dessutom ville bolaget hinna genomföra möten om tilläggsarbeten innan en företagsrekonstruktion inleddes. Det finns även särskilda skäl att jämka ansvaret helt på grund av Skatteverkets agerande mot bolaget. Skatteverket har bl.a. underlåtit att omgående, efter det att det offentliga ackordet vunnit laga kraft, ta bort restföringen hos kronofogden, vilket orsakat bolaget mycket stor skada då de uppdrag som bolaget lagt offerter på under sommaren 2012 inte erhöles på grund av de restförda skulderna. Bolaget anser därför att Skatteverket har orsakat deras konkurs.

Kammarrätten har den 29 januari 2013 hållit muntlig förhandling i målen.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Bakgrund

Södertälje tingsrätt fastställde i beslut den 11 juni 2012 ett offentligt ackord för bolaget innebärande att oprioriterade borgenärer skulle få betalt med 50 procent av sina fordringar. Betalningen enligt ackordet skulle erläggas kvartalsvis i fyra lika rater med början då ackordet fastställdes. Det är numera ostridigt i målen att bolaget har fullgjort denna ackordsskuld i

förtid. Ackordsskulden omfattas inte av Skatteverkets yrkande utan detta omfattar endast den genom ackordet bortskrivna skulden. Beloppsmässigt omfattar Skatteverkets ansökan, som den slutligt preciserats, skatter och avgifter till ett sammanlagt belopp om 609 493 kr som förföll till betalning i augusti och oktober 2011.

Den bortskrivna skulden

Frågan som kammarrätten har att ta ställning till är således om företrädaransvar kan göras gällande för den skatteskuld som är bortskriven genom det lagakraftvunna offentliga ackordet.

Enligt tillämpliga regler i 12 kap. 6 § SBL gäller bl.a. att om en företrädare för en juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att betala skatt, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala skatten och räntan på den.

Skatteverket har till stöd för sin talan åberopat 3 kap 9 § FrekL, enligt vilken en borgenär som har godkänt ett ackordsförslag inte genom godkännandet förlorar sin rätt mot borgensmän eller andra som förutom gäldenären svarar för fordringen. En likalydande bestämmelse finns i 12 kap. 22 § KL och en liknande i 23 § andra stycket SkSanL. Den insolvensrättsliga princip som lagarna ger uttryck för innebär enligt Skatteverket att företrädaransvar kan göras gällande för den bortskrivna skulden.

Vid bedömningen av hur företrädaransvaret förhåller sig till nämnda insolvensrättsliga princip gör kammarrätten följande överväganden.

Företrädaransvar enligt SBL och SFL är accessoriskt, d.v.s. företrädarnas ansvar är avhängigt bolagets ansvar. Detta framgår redan av lagtexten genom att det anges att företrädaren ansvarar för skulder och avgifter ”tillsammans med” den juridiska personen. I förarbetena förtydligas också att företrädaransvaret inte sträcker sig längre än den juridiska personens

betalningsskyldighet och om den juridiska personens skatteskuld sätts ned minskar företrädaransvaret i motsvarande mån (prop. 2002/03:128 s. 37). Företrädaransvar är således en särskild skatterättslig konstruktion där den accessoriska karaktären enligt kammarrättens mening är central. De skäl som anförs av HD i NJA 1989 s. 92 för att undanta handelbolagsmäns ansvar från tillämpningsområdet för motsvarande bestämmelse till 3 kap 9 § FrekL i den då gällande ackordslagen (1970:847) gör sig därför enligt kammarrätten även gällande såvitt avser företrädaransvar, trots att företrädaransvaret till skillnad från handelbolagsmäns ansvar fastställs utifrån särskilda rekvisit. HD anger bl.a. att det föreligger ett slags identitet mellan bolagets och bolagsmäns förpliktelser och att bolagsmännen till sin egen förmån kan åberopa att bolagets skuld har nedgått till följd av betalning eller avtal eller på annan grund. Detsamma torde gälla en företrädare med ansvar för skatteskulder enligt SBL eller SFL. Utgångspunkten bör därför vara att ramarna för en ansökan om företrädaransvar bestäms av den skattefordran som Skatteverket har mot bolaget. Att företrädare skulle kunna göras personligt betalningsansvariga för skulder som bolaget genom ett offentligt ackord befriats från är därför inte förenligt med företrädaransvarets accessoriska natur. Om ett sådant undantag i samband med ett offentligt ackord har avsetts från lagstiftarens sida, anser kammarrätten med hänsyn till legalitetsprincipen att detta borde framgå uttryckligen av lagtexten.

Mot denna bakgrund finner kammarrätten att den insolvensrättsliga principen i 3 kap. 9 § FrekL inte ska tillämpas på företrädaransvar för skatteskulder. En sådan slutsats är också, enligt kammarrättens mening, i linje med de samhällsekonomiska överväganden som framgår av förarbeten på det insolvensrättsliga området. I förarbetena till FrekL anges t.ex. att syftet med företagsrekonstruktion är att minska antalet företagskonkurser och att på sikt livsdugliga företag ska kunna rekonstrueras under ordnade former (prop. 1995/96:5 s. 169). Dessa syften skulle motverkas om företrädaransvar skulle kunna göras gällande för skulder som skrivits bort i ett

offentligt ackord. Liknande hänsynstaganden framgår av betänkandet Ett samlat insolvensförfarande - förslag till ny lag (SOU 2010:2), som åberopas av Skatteverket. I betänkandet anges bl.a. att de tidigare nämnda bestämmelserna i 12 kap. 22 § KL och 3 kap. 9 § FrekL ger uttryck för en insolvensrättslig princip om att en borgensman/medgäldenär inte kommer i åtnjutande av den ned- eller avskrivning av skulderna, som kan inträda för huvudgäldenären. Vidare anges att det får hållas för sannolikt att denna princip gäller även för medansvar i form av ställföreträdaransvar enligt SBL. Det konstateras dock att något rättsligt avgörande inte föreligger. I betänkandet föreslås att företrädaransvaret ska bortfalla efter fastställt ackord eller fastställd rekonstruktionsplan vad gäller belopp som ned- eller avskrivits. Detta motiveras av utredningens syfte att förbättra insolvenslagstiftningen i ett företagar- och tillväxtperspektiv, att det i ett samhälls-ekonomiskt perspektiv är av betydelse att en seriös företagare kan komma tillbaka efter en konkurs och till att en lyckad rekonstruktion som regel kräver att ställföreträdare kan fortsätta verksamheten utan ekonomiskt betungande efterräkningar (a.a. s. 439, 454 f). Kammarrätten konstaterar att betänkandet ännu inte lett till några lagstiftningsåtgärder i detta avseende.

Sammanfattningsvis anser kammarrätten i likhet med förvaltningsrätten att företrädaransvar, i ett fall som det förevarande, inte kan göras gällande för de skatteskulder som skrivits bort genom det offentliga ackordet (den bortskrivna skulden). Skatteverkets överklagande ska således avslås i denna del. Vid denna utgång saknas skäl för kammarrätten att gå in på frågan om förutsättningar i övrigt är uppfyllda för företrädaransvar.

Ersättning för kostnader i förvaltningsrätten och i kammarrätten

Skatteverket har även överklagat den ersättning för kostnader som beviljades i förvaltningsrätten. Eftersom AA och BB till största del vann bifall till sin talan och då målen får anses vara av betydelse för rättstillämpningen finner kammarrätten att det saknas skäl att medge dem ersättning med lägre belopp än 35 000 kr vardera som

medgivits av förvaltningsrätten. Skatteverkets överklagande ska således avslås även i denna del.

AA och BB har i kammarrätten yrkat ersättning för kostnader med 89 750 kr. Eftersom de vunnit bifall till sin talan och då målen även får anses vara av betydelse för rättstillämpningen är de berättigade till ersättning för ombudskostnader som skäligen behövts för att ta till vara deras rätt. Kammarrätten finner att de ska medges ersättning med yrkat belopp, dvs. ersättning ska medges med 44 875 kr i vardera målet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 3).

Eva Schön-Engqvist
kammarrättsråd
ordförande

Maria Ringvall
kammarrättsråd
referent

Ann Cathrine Bergman
kammarrättsråd

Fredrika Johansson
föredragande

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM**
Skatteavdelningen

DOM
2012-07-06
Meddelad i
Stockholm

Mål nr
25688-11
25736-11
Enhet 3

SÖKANDE

Skatteverket
721 50 Västerås

MOTPARTER

AA
BB

Ombud: Advokat Anders Aspegren
Advokatfirman Fylgia KB
Box 55555
102 04 Stockholm

SAKEN

Företrädaransvar
Ersättning för kostnader

Skatteverkets dnr 87 1231952 och 87 1231954

DOMSLUT

Förvaltningsrätten bifaller Skatteverkets ansökan delvis och fastställer att AA och BB, solidariskt med X AB, ska betala 201 419 kr till staten.

Förvaltningsrätten avslår Skatteverkets ansökan i övrigt.

Förvaltningsrätten beviljar AA och BB ersättning för kostnader i målen med skäliga 70 000 kr.

Dok.Id 250233

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
115 76 Stockholm	Tegeluddsvägen 1	08-561 680 00 E-post: forvaltningsrattenistockholm@dom.se	08-561 680 01	måndag – fredag 09:00-15:00

YRKANDEN M.M.

Skatteverket yrkar att förvaltningsrätten ska förplikta AA och BB att till staten utge för X AB (bolaget) obetalda skatter och avgifter. Som Skatteverket slutligt justerat sin talan utgör yrkat belopp totalt 1 544 495 kr. Skatteverket anför bl.a. följande. AA och BB är legala ställföreträdare för bolaget och har av uppsåt eller grov oaktsamhet underlåtit att betala skatter och avgifter i rätt tid. Ett beslut om offentligt ackord begränsar inte det medansvar i form av företrädaransvar som kan föreligga innan ackordet är fullgjort. Förvaltningsrätten har i domar den 30 januari 2009 i mål nr 12874-08 och den 19 mars 2010 i mål nr 15577-10 ansett att beslut om fastställande om offentligt ackord inte skulle utgöra hinder för prövning i sak av företrädaransvar. Bestämmelsen i 3 kap. 9 § lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion, FrekL, är tillämplig vid företrädaransvar, vilket innebär att Skatteverket trots ett offentligt ackord kan kräva företrädaren på betalning.

Den fullständiga motiveringen till ansökan framgår av [bilaga 1](#).

AA och BB bestrider bifall till ansökan och yrkar de ersättning för kostnader i målen med totalt 143 423 kr. Till stöd för sin talan anför de bl.a. följande. Skatteverket inte rimligen kan yrka ansvar för mer än 1 340 955 kr som utgör vad som återstår av tidigare yrkat belopp sedan det reducerats med gjorda inbetalningar och avräknad mervärdesskatt. Skatteverket har inte fullgjort sin åberopande- och bevisbörda. Skatteverket måste ange vilka skattebelopp som åberopas och respektive förfallodag. Bedömningen om uppsåt eller grov oaktsamhet före-legat ska göras vid var och en av de tidpunkter Skatteverket skulle ha angivit i sin inläga. Den klumpfordran som yrkats personligt ansvar för omfattas av ett den 11 juni 2012 av Södertälje tingsrätt fastställt offentligt ackord

innebärande att för 50 procent av Skatteverkets fordran kommer förfallotidpunkten att flyttas fram. Resterande 50 procent försvinner genom ackordet. I och med företagsrekonstruktionen och det offentliga ackordet försvinner även det solidariska ansvaret. Det föreligger inget strikt ansvar i det aktuella fallet och det bestrids att man genom uppsåt eller grov oaktsamhet underlåtit att betala de i målet angivna skattebeloppen. I vart fall föreligger särskilda skäl att helt eller delvis befria från eventuell betalningsskyldighet.

Förvaltningsrätten har den 26 juni 2012 hållit muntlig förhandling i målen varvid CC hörts som vittne på begäran av AA och BB.

DOMSKÄL

Skatteverkets ansökan omfattar, som den slutligt preciserats vid den muntliga förhandlingen, skatter och avgifter som förfallit till betalning i augusti, september och oktober 2011 samt i maj 2012. Det totala beloppet uppgår enligt åberopad skattekontoutredning till 1 544 495 kr varav 201 419 kr avser belopp som förfallit till betalning i maj 2012.

Skattebetalningslagen (1997:483), SBL, har numera ersatts av skatteförfarandelagen (2011:1244), SFL. Av punkten 18 i övergångsbestämmelserna till SFL följer dock att SBL är tillämplig i de delar målen avser fordringar som förfallit till betalning under år 2011 och att SFL är tillämplig på fordringar som förfallit till betalning därefter. Bestämmelserna är i väsentliga delar likalydande och innebär att en företrädare för en juridisk person som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att betala skatt eller avgift, tillsammans med den juridiska personen är skyldig att betala skatten och räntan på den. Betalningsskyldigheten är knuten till den tidpunkt vid

vilken skatten ursprungligen skulle ha betalats. Om det finns särskilda skäl får företrädaren helt eller delvis befrias från betalningsskyldighet.

I målen är ostridigt att AA och BB varit legala ställföreträdare för bolaget under den relevanta tiden och att de belopp som omfattas av ansökan inte betalats i tid. Någon tvist om bakomliggande skattebesluts riktighet föreligger inte heller.

AA och BB har mot ansökan i första hand invänt att det inte är möjligt att fastställa företrädaransvar för de aktuella skattefordringarna eftersom de omfattas av ett offentligt ackord. Till stöd för denna inställning har de åberopat ett rättsutlåtande av professor Daniel Stattin.

Skattverket anser att ett offentligt ackord, innan det fullgjorts, inte hindrar att företrädaransvar fastställs.

Södertälje tingsrätt har i beslut den 11 juni 2012 fastställt ett offentligt ackord för bolaget innebärande att borgenärerna ska få betalt med 50 procent av sina fordringar. Betalning ska erläggas kvartalsvis i fyra lika rater med början då ackordet är fastställt. Enligt uppgift från tingsrätten har beslutet numera vunnit laga kraft.

Det laga kraftvunna ackordsbeslutet medför, enligt förvaltningsrättens bedömning, att bolaget för närvarande inte är skyldigt att betala någon del av de fordringar som omfattas av ackordet annat än enligt den betalningsplan som fastställts för den hälftendel av fordringarna som ska betalas genom ackordet. Om ackordet fullgörs bortfaller resten av fordringarna definitivt.

Företrädaransvaret för skatt är accessoriskt, d.v.s. en företrädare kan bara bli ansvariga för belopp som bolaget är skyldigt att betala och kan vid prövning av om ansvar föreligger göra samma invändningar som bolaget

om att fordran är materiellt eller formellt felaktig, att den omfattas av betalningsansånd eller redan är betald eller preskriberad m.m. Förvaltningsrätten gör mot denna bakgrund bedömningen att företrädaransvar, för närvarande, inte kan göras gällande för de fordringar som omfattas av den fastställda betalningsplanen. Beträffande del av fordran som inte ska betalas på grund av ackordet har Skatteverket emellertid åberopat 3 kap. 9 § FrekL. Enligt denna bestämmelse har en borgenär som har godkänt ett ackordsförslag inte genom godkännandet förlorat sin rätt mot borgensmän eller andra som förutom gäldenären svarar för fordringen. Parterna har olika uppfattningar om hur bestämmelsen ska tillämpas och uttalanden i praxis och doktrin angående dess tillämpning i förhållande till företrädaransvar för skatt saknas. Högsta domstolen, HD, har dock i NJA 1989 s. 92 funnit att det ansvar som åvilar bolagsmän i handelsbolag inte omfattas av en likalydande bestämmelse i konkurslagen (1987:672). HD motiverade sin dom bl.a. enligt följande.

Av de grundläggande principer som gäller för handelsbolag måste anses följa att bolagsmännen visserligen har ett personligt ansvar för bolagets förpliktelser men att detta ansvar inte kan gå utöver de förpliktelser som åvilar bolaget självt (se bla Nial, Om handelsbolag och enkla bolag, 1983 s 194 f). Det föreligger ett slags identitet mellan bolagets och bolagsmännens förpliktelser på så sätt att bolagsmännen alltid kan mot ett krav göra gällande samma invändningar som bolaget kunnat göra. Således kan bolagsmännen till sin egen förmån åberopa att bolagets skuld har nedgått till följd av betalning eller avtal eller på annan grund. Med dessa principer skulle det inte vara förenligt att anse bolagsmän ha ett fortsatt ansvar för förpliktelser från vilka bolaget befriats genom ackord i eller utom konkurs.

Förvaltningsrätten finner att de av HD åberopade skälen för att undanta handelsbolagsmäns ansvar från bestämmelsens räckvidd är fullt ut applicerbara även på företrädaransvar för skatt. Bestämmelsen i 3 kap. 9 § FrekL innebär därför, enligt förvaltningsrättens bedömning, inte att företrädaransvar kan göras gällande för den del av fordringarna som bolaget på grund av ackordet inte ska betala.

Sammantaget finner således förvaltningsrätten att företrädaransvar, för närvarande, inte kan göras gällande beträffande någon del av de fordringar som omfattas av ackordet. Skatteverkets ansökan ska därför avslås i denna del.

Ansökan omfattar emellertid, efter precisering och tillägg vid den muntliga förhandlingen, även en post som förfallit till betalning under pågående företagsrekonstruktion och därför inte omfattas av ackordet. Förvaltningsrätten finner att Skatteverket är oförhindrat att utvidga sin talan till att omfatta även denna post och gör beträffande förutsättningarna för ansvar följande bedömning.

Av utredningen framgår att skatte- och avgiftsbelopp som förföll till betalning i maj 2012 restförts och kvarstår obetalda med ett belopp som enligt återopad skattekontoutredning uppgår till 201 419 kr. Det har ålegat bolaget att löpande betala skatter och avgifter under pågående företagsrekonstruktion och det har inte visats att några verksamma åtgärder för en samlad skuldavveckling vidtagits före den aktuella förfallodagen. AA och BB får därför anses av i vart fall grov oaktsamhet ha underlåtit att betala dessa skatter och avgifter i rätt tid. Fråga är visserligen om försummelse vid en enda förfallotidpunkt men med beaktande av bolagets betalningshistorik och vikten av att betalningar sköts under pågående företagsrekonstruktion är detta inte tillräckliga skäl för befrielse. Några omständigheter i övrigt som utgör grund för befrielse från betalningsansvaret har inte återopats och inte heller annars framkommit. Skatteverkets ansökan ska därför bifallas i denna del.

Ersättning för kostnader

AA och BB har vunnit delvis bifall till sin talan. På grund härav och då målet berör en fråga som får anses ha betydelse för

rättstillämpningen är de berättigade till ersättning för ombudskostnader som skäligen behövts för att ta till vara deras rätt. Förvaltningsrätten finner att de ska medges ersättning med skäliga 35 000 kr vardera, således totalt 70 000 kr.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 3105A).

David Wahren
Rådman

I avgörandet har nämndemännen Bo Erlandsson, Maj-Lis Granskog och Tekola Worku deltagit. Föredragande har varit förvaltningsrättsnotarien Lars-Erik Rudström.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Om Ni vill överklaga förvaltningsrättens dom/beslut ska Ni skriva till Kammarrätten i Stockholm.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten. Tala om varför Ni anser att domen/beslutet ska ändras och vilken ändring Ni vill ha. Sänd även med sådant som Ni anser ha betydelse och som Ni inte tidigare gett in.

- För att kammarrätten ska kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten **inom två månader** från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. För offentlig part räknas dock tvåmånaderstiden från den dag då domen/beslutet meddelades. (Angående beräkningen av tiden för överklagande, se nedan.)
- Tala om vilken dom eller vilket beslut Ni överklagar genom att anteckna förvaltningsrättens namn och målnummer.
- Underteckna skrivelsen, gör namnförtydligande samt uppge personnummer, yrke, postadress och telefonnummer. Adress och telefonnummer till Er arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där Ni kan nås för delgivning. Har Ni redan tidigare lämnat dessa uppgifter i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver Ni inte uppge dem igen.
- Om Ni anlitar ombud kan ombudet i stället underteckna skrivelsen. Ombudet ska sända in fullmakt i original samt uppge sitt namn, adress och telefonnummer.
- Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska Ni utan dröjsmål anmäla ändringen till kammarrätten.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av förvaltningsrättens dom/beslut.

Om Er motpart överklagar förvaltningsrättens dom/beslut får Ni överklaga domen/beslutet även om Er egen tid för överklagande har gått ut. I så fall måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre månader** från den dag då förvaltningsrättens dom/beslut meddelades. För offentlig part räknas dock tremånaderstiden från den dag då motparten fick del av domen/beslutet. Om det första överklagandet återkallas eller förfaller av någon annan anledning, förfaller också det senare.

Behöver Ni fler upplysningar om hur man överklagar kan Ni vända Er till förvaltningsrätten.

Sista dagen för överklagande är i regel den dag som genom sitt tal i månaden motsvarar den dag Ni fick del av domen/beslutet. Om Ni fick del av förvaltningsrättens dom/beslut t.ex. den 30 juni måste besvärshandlingen ha kommit in senast den 30 augusti. Om Ni fick del av domen/beslutet en dag med ett tal i månaden som inte finns i slutmånaden löper besvärstiden ut på slutmånadens sista dag. Om Ni fick del av domen/beslutet t.ex. den 31 juli måste besvärshandlingen ha kommit in senast den 30 september.

Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten.*

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

För en enskild klagande är sista dagen för överklagande två månader från den dag då han/hon fick del av kammarrättens beslut. Om klaganden fick del av kammarrättens beslut t.ex. den 30 juni måste skrivelsen med överklagande ha kommit in senast den 30 augusti. Om klaganden fick del av beslutet t.ex. den 31 juli, som inte har någon motsvarighet två månader senare, löper tiden i stället ut på slutmånadens sista dag, dvs. i det här exemplet den 30 september. Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen fordras att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att talan prövas eller om det föreligger synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att grund för resning föreligger eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Om en part har överklagat beslutet får även motparten ge in ett överklagande, trots att den gällande tiden för överklagande gått ut. Ett sådant (anslutnings-) överklagande ska ges in inom en månad räknat från utgången av den tidigare överklagandetiden. Ett anslutningsöverklagande förfaller om det första överklagandet återkallas eller av annan anledning förfaller. Även när det gäller anslutningsöverklagande krävs prövningstillstånd.

Skrivelsen med överklagande ska undertecknas av klaganden eller dennes ombud och ges in i original samt innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, personnummer/organisationsnummer, yrke, postadress och telefonnummer. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen härför
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.